

פּוֹרְנוֹסוֹת

no 35
18.6.82

גיל מספר: 35. תאריך: 18.6.82. מספר: 35. תאריך: 18.6.82.

מיבזק * מיבזק * מיבזק * מיבזק * מיבזק * מיבזק

צה"ל. ביירות. צור. לבנון. כוחותינו. צידון. חיל היט. הפצצות. דובר צה"ל.
עראפאת. דמור. ביירות. צה"ל. לבנון. כוחותינו. אש ארטילרית.
מסוק. בפגעים. טנקים. חדר אוכל מלא מפה לפה. מרכזיה 24 שעות.
מבט לחדשות. רטימת מקלטים. יומן גלי צה"ל. כתבנו בצפון.
במקרה חרום. רדיו עוגות. הייט יבין. ד"ש מהצפון. כתבנו. כותרות מבט.
צה"ל. כוחותינו. מחבלים. בפגעים. אש בגד טנקים. צור.
צידון. בופור. גולני. בפגעים. שבוני. לבנון. אר. פי. ג' י.
דמור. בית חולים. הפצצות. חילופי אש. דובר צה"ל.
עוגות. ד"ש מהצפון. סוריה. טלפון. הרוגים. חזיתות.
כתבנו בצור. כתבנו בצידון. מבט לחדשות. יומן גלי צה"ל.
במקרה חרום. מקלטים. מא"ז. חשוב. אינפורמציה.
בטהון. הפסקת אש. הרוגים. מחבלים. חיל האויר.
כביש דמשק-ביירות. הפצצות. מתח. עוגות. טלפון. בריכת שחיה.
משחקי גביע. חתונה. אריק שרון. עד מתי. איום וזורא. מלחמה.
מחבלים. פיליפ חביב. סנקציות. איי פוקלנד. לבנוניים.
פליטים. בוסתנים. פשלות. אבק. מילואים. ברדק.
כוחותינו. אלוהים אדירים. למי יש כוח?
דרי!דרי!דרי!דרי!דרי!דרי!דרי!דרי!דרי!דרי!דרי!דרי!

תהאזרכת

כולנו מחכות

בקוצר רוח

לחזרתה של המערכת הקבועה

הביתה.

בינתיים אפשר וגם

רצויי לשלוח מכתבים וכתבות

למל"ח (הלא הוא - מערכת)

לשעת חרום

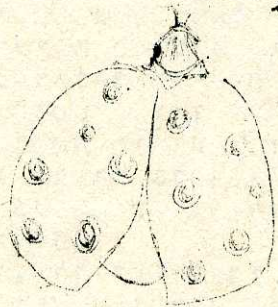
שמורכת מ:

ג'ליה, דורית ושרון.

לאב יוהו סוורי מאק' 1

זה קרה + קישרט - או - טיפסוף - או - מה נשמע ? - המשך

אפרופו-מפי כתבנו לענינים הומוסקסואליים:
מטבד שרק הומואים הם גברים אמיתיים. וכן, שאנחנו בורמאליים:
גם אצלנו הם ישנו. (ראה מחקרו החדש של איתי טלע: הקיבוץ כחברה הומוסקסואלית).

ועוד מפי כתבנו לעניני אנגליים (ובלבים ורמיים):
איש אחד רצה ביום ראשון,
לאפות ערגה להיילים ביום שני,
אבל הוא חשב ביום שלישי,
שכדאי להחליט ביום רביעי,
אם זה יבא למועל ביום חמישי,
אבל אז נדחה שזה כבר יום ששי
ושטבה בורא קרוב-
רבותי זה בדיוק מה שקרה.

אבל סוף טוב הכל טוב: חברות בעגו ברבון למדעה סלבו, ובעזרתן
ובעזרת חברה צוטפים נסענו לשדה התעופה וקיבלנו הנסחה שיטלהו את
העוגות במסוקים לצפון.

ועכשיו רבותי קצת היסטוריה: וזאת מפי כתבנו לעניני ביוור.
במסיבה סוערת לכבוד פרטו החדש של הבמאי - צלט - מפיק - מוציא לאור -
מוציא למועל - ומס הכנסה - אודו טלע שנערכה בבתיכה המוארת והמהודרת
שנקיבוץ לפד הצניא, הספקתי להתחכך בחקצית הראשית א.ג. קטון (עיון
ערך ג. ג. קטון) גבראתה זוהרת מתמיד בשמלת רמת דייגים בצבע חום -
טגלגל (עם צקורות ירוקות באבע גויאבה).

לא הספקתי לדבר עמה כיוון שהייתה עטוקה בחלוקת אנטוגרפיים (התימות
בלעז) ובחיוכים למצלמות העתובאיים.

בפינה אחת מצודד מעט מהקהל עמד הטהקן הראשי רונן ירון (לגוט
סטוקינג ועניבת פרפר) הידוע בתפקידי הקטוח הרבים מגילם בסרטי
הקודמים. (בסרט "הכניסה לחדר המזבל" וכן "אני והצנזורה") טאלתי אותו
אם נהגה מההסרטה והוא עזב בשמץ אל חיון זוייתי (45 מעלות): "צריך לזכור
שההסרטה היתה כרוכה במצב קשה ומתים של טבילות אש, סליחה מיים,
אין ספור. בקור הנוראי של הצפון. אבל אני דבקתי במטרה עד הסוף (אחר
כך היה צריך להפריד בינינו בפטיט ואיזמל) ולא בשברתי אפילו פעם אחת"

להזכירם: הטאלה היתה האם נהגת מההסרטה.
בפינה זרוקה וחטוכה ישב איזה בתואי וזרק אנבים. רק אחרי מבט ממוטן
הנחנתי שזהו טחקן המטבח פיינג-אבו-יו אל. בזהירות רבה ציגטתי
ושאלתי אותו מה הן תוכניותיו לעתיד. הוא אמר לי ככה: "לאור ההצלחה
הרבה שהיתה לי בסרט הנוכחי אני הוטב לפתוח בסדרת סרטוני פרטומת
לגטקס. גיליתי שאני מאוד סקטי בהם."

משם נביתי לעבר הנורקס והרבע עוף ובבלעתי בין קהל המוזמנים.

יאללה-לכל האנשים מהסיפור הידוע טובו אלינו במהרה. רוצות לכתוב את
כל הסטות אבל זה ייקח יותר מ 12 עמודים, ואנחנו לא רוצות לטבור את
השיא של המערכת הקבועה.

ברגע האחרון:

בסקר מהיר שנערך במשק בקרב גנות המין היפה והחזק-גבראה שלכולן אין
כוטר כתיבה ולכן כל מה שקראתם עד עכשיו זה "פאסה מורגנה".

3.

שבת שלום, בפקודה; שלום, בהצדעה; אהבה, בדרום; ושאר נבל"ת.
ג.ב. על פי נקטה מיוחדת לא כתבנו כלום על

תוצרת הויץ

טלום למעורבי ימים!

אני כותבת לא כל כך לעצמי אוחכט כמו לבנות למבוע מ"כל סוטה" להתפורר ולהיפסק בפעם המי יודע כמה, טלפי רמזיו של העורך (המוחלט) עומד על סף דעיכה כתוצאה על חוסר תרומה של כתביו.
מי כמוני-המרוחקים/מבודדים-יודע כמה התעלות רוחגית תורמת קבלת עיתון "כל סוטה" (וכן דברי הכפר וכמוכן גם דף דו"ח הקציב היחי שלרוב מוצמד חזק בכמה סיכות לדו"ח המפעל), מי כמוני מרגיש את הצמרון הנוראי למעט הומור בוסך בית לאחר שבועות על גבי שבועות של גיחוכי נימוסין בהם בלורה את בדיחותיהם של מארחיניו-במקרה שלי הנדימיים, לאור הלכותיהם האומללות.

ובכן, חוויות! לצערי החוויות העברתי עד כה במסך הקופת הארבעה שבועות שלי כאן באנגליה נבעו בעיקר כתוצאה ממה שבקרא ומימות בת משק היוצא לעולם הרחב. אמנם-יטבן גם הרבה חוויות יפות אבל הרבה יותר משעשע לקרוא על "פטרות" וטעויות מביכות מאטר על בסיעה בת כמה שעות בנוף מרהיב שבטיון חי ארוך רק ירדים את הקורא ויהיה בריבו חסר משמעות היות וממילא אינך רואה אותו.

חוויה ראשונה, חוויה החוזרת על עצמה באופן תדיר: טוב עליתי על הרכבת הלא זכובה.

חוויה נוספת: מרהתי לעצמי מימרה מתוק וסמיך על לחם בדירה של רובקה וירון. שאלתי אותה איזה מין מאכל זה היות ואף פעם לא טעמתי את זה לפני כן. רובקה קצת החוירה ובקול רועד הסבירה לי שזה עתה אכלתי מהטעוה להורדת שיער מרגליים (2 פרוסות כבר היו בקיבה)... עוד? בכנסתי עם חברה למסעדה רק על מנת לברר באיזה ענין. בעוד היא מדברת עם אחד העובדים ראיתי על הדוכן קופסא עם הרבה מטבעות שהיות הן כמעט חסרות ערך בגלל שהסכום שלהן כה פערט. החלטתי תגם אני אפטר מאותן מטבעות שיט לי בארנק ופשוט שילשלתי מלוא החופן. העובדים הסתכלו עלי בתדהמה והודו לי בהערכה. מתברר שזו קופסא ל"פיס"-והנה אני בכנסת לפחות מדקה, לא מטתמטת בטרותיהם של העובדים, מחאירה להם "פיס" ויוצאת...

בבסיעה באוטובוס, כשביקשתי מהאדם היושב מאחרי שלא יבטוף את עטן הסיגריה שלו בפדצופי הוא זעם וטען שיט לי הוצפה. מסתבר שמהגני הבקמוסיו לא מרטייה לבקש דבר כזה!

בטיול לטמורת טבן כשמעל לאגם קטן בטפת דימדומים מוזלק אור כתום... על האגם שט ברבור וכמה משכחות ברווזים. לא יכולתי להתאפק ותפסתי אפרוח רק בכדי ללטף אותו. אמא ברווזה ואבא ברווז ביחד עפר למעלה וצללו לעברי בטיסת התקפה עם אריחות בטיכות ושריטות. אלה אותם סוג ברווזים כמו במסך ילדים ולדעתי יש להנך את הברווזים שלבו לאותם אמצעי הגבה למען לא יאכלו ש"י בני דרוור ועופרית. כאן אסיים.

להתראות, אורה.

ב.ב.קיבלתי את אלבום הצילומים הנזיר לקח איתו לבסיס, מדויילי וג' ין שהתקשרו אלי בבוקר לאחר שהגיעו בשעה 07.00 (באופן יחסי זה בערך כמו 5.00 בבוקר בקיבוץ) היות והיה להחויכרו לגבי השעה. ג' ין רצתה להוכיח לוויילי שהשעה כבר 09.00 בבוקר ועשתה את זה על חשבון הדוד הזועם שלי. וויילי כרגיל צדק...

רשימות מצבנו.

נוסעים צפונה, באחת הצמתים עומד איש זקן ומחלק סנדוויצ'ים ומיץ. הסנדוויצ'ים מונחים על ארגז עץ ישן והמיץ בחוד סיר 48 ענקי. זיעה נוטפת ממצחו, כנראה הוא כבר עומד שעות בשמש.

האמת היא, שכמעט בכל צומת שעברנו מצאנו דוכנים לחיילים. אך היה איזה משהו שונה בדוכן של הזקן. הדוכן שלו היה מצ'וקמק, עלוב, ובעיני הזקן הזה היה מין מבט נואש כזה, עצוב. כל החיילים לא עצרו אצלו. הוא יודע שהם עצרו בדוכנים האחרים. בכל אותם דוכנים חדשים ונוחים, שנשים לבושות בצורה אלגנטית עם חיוך גדול, עומדות שם ומחלקות מכל טוב - גלידות ועוגות, פירות מכל הסוגים, קפה ותה ומה לא.

ובעצם למה לא? חיילים רעבים, לא יודעים מתי יכניסו משהו הגון לפיהם בפעם הבאה, מנצלים ההזדמנות וזוללים. לבריאות. אז משום מה, עצרנו דווקא אצל הזקן הזה.

הוא היה כל-כך מופתע מזה שעצרנו אצלו, שהוא החל להתבלבל, לרוץ מפה לשם, דוחף, מושך, מגמגם. ואנחנו נבוכים מעט מ'המהומה על לא מאומה' בולעים את הסנדוויצ'ים כשמבטי הזקן מלווים כל בים, כל לגימה, בדבקות - אל תוך גרונו.

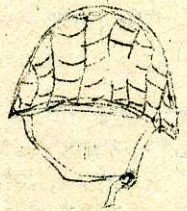
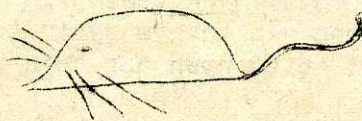
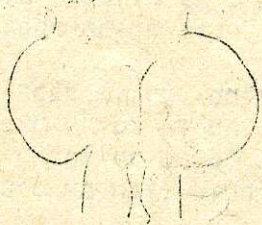
מפה לשם, אני זולל ונהנה - הזקן מדושן עונג, כשמאחרי עובר אוטובוס מלא ילדים ומאחד החלונות מוציא ילד קטן ראשו החוצה וצורח: "תשברו להם" ת'עצמות, כל הכבוד לצה"ל!"

שמתו לב, שבעצם בכלל לא הייתי רעב.

מנות קרב זה דבר מסריח

מנות קרב זה דבר מסריח, אבל כשהבן אדם רעב, הוא אוכל הכל. הכל! גם מנות קרב. ז'רו סילפר שבבוקר כשהוא קם הוא תקע נוד וברח לו עכבר מהתחת. מנות קרב זה דבר מסריח.

דורי

5.

הבגידה בגדרובה

הבגידה היא שאני כתבתי לכל סוטה במקום לזכורי הכפר. ביצעם רצינוני לספר לכם איך מסתדרים כשהבחורים לא פה, אז אישית זה נשמע בערך כך:

"רששית כל" אמר לי בעלי, דקה לפני שיצא לדרך עמוס פק"ל ותד"ל ומשקפת הצפרות שלי, "עליך מוטלת הזובה הקדושה לטפל בבז בזמן העדרי". ומה עניינו של בז לכאן תשאלו? ובכל, לפני כשלושה שבועות או שמה אולי היה זה חודש, נעלמו לפתע חמשת גווי החתולים החמודים שלנו (ועל כך עוד ייחד הדיבור) ובעלי שחשב שהם מתחת לאקליפטוס הגדול, ראה לפתע מן תרנגולת קטנה. אותה תרנגולת היתה גוזל של בז שנפל מן הקן. "בואי לראות גוזל נחמד בן ארבעה ימים בערך שנמצא בבית שלנו" הפציר בי בעלי. להפתעתי גילית שגוזל של בז שונה מאד מגוזל של דרוור, בעקד בגודל.

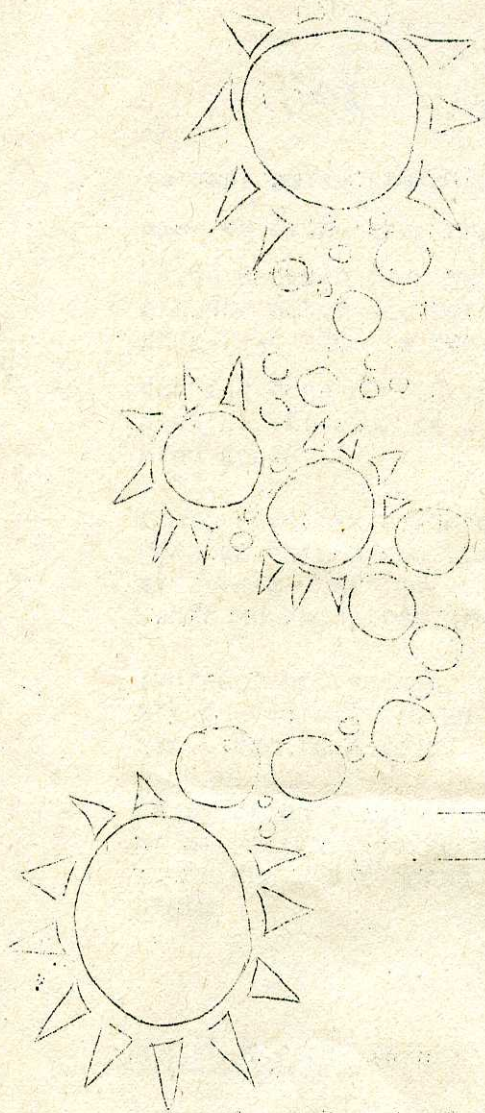
ועוד הוסיף מחמל נפשי, "גשי למרכולית וקני קילו כבד עוף כי זה מה שבז אוכל, אלא אם כן את יכולה לציד כמה נדלים, ערצבים, או פשוט קטן אחד". הוראות הן הוראות, ככה זה בעולם. יש אנשים שאוכלים בשר טחון עם סויה בארוחת הצהריים, ויש ציפורים שאוכלות כבז.

מטבעו של כל גוזל, שבמשך הזמן הוא מסיר פלומתו, מתכסה בנוצות יפות, גדל ולימד לעוף. "האם מותר יהיה לי לשחרר אותו מתישהו?" שאלתי לתומי כשבעלי היה על המדרגות. "שלא תעזי!" ענה. "צריך ללמד אותו לעוף ולאף אותו להיות ציפור צייד. ולא רק זאת. עליו לעמוד על ידיך בזמן שהוא אוכל ועליך להאכילו מאצבעותיך למקורו. ככה יתרגל לבנו אדם ויהיה קל יותר לאלפו".

וכך בשאר הבז לגור בוודרון העבודה של בעלי, שנראה כיום כמחואה ציבורית לציפורים, אלא שהוא מרמה. לא היה צריך ללמדו לעוף. הוא עף לבד. מהספר הכי גבוה באצטבה עד לרצפה ומשם לשולחן, מלשש טיפה, ומשם לאצטבה האמצעית. גם בנושא האוכל הוא מבחף. לא מוכן לעמוד על זרועי אלא על השולחן, ואם הוא מאד רעב הוא טורף מן הצלוחות כי סבלנותו פוקעת עד שהאוכל מגיע מאצבעי למקורו. ואין הובה מה להצטער על כך כי ציפורינו ארוכות ומעוקלות ושפיצות ומקורו כנ"ל. עקב הנסיכות יוצא לי להאכיל את הבז רק מאחר בלילה: אזוי שהילדים נרדמו, אחרי "מבט" ואחרי שנזכרתי בו לפתע כי הוא קיים. וכך נהפך בזנו, שכידוע הינו טורף לאור היום בזכות ראיתו המצויינת, לטורף לילי. מה שהמלחמה עושה לציפורים.....

בסביבות פסח המליטה חתולתנו 5 גורים יפים בבית של דליה ואודי (אצלנו לא מספיק טוב). כמוכן שהחלטנו לחסל את רובם ולהחזיק באחד או שניים. מאחר והיה קשה להחליט מי מהם יונר נחמד, וחלטנו שממילא במשך הזמן ילכו בדרך הסינון הטבעי של הטבע ומן השלשה שישארו אנחנו נחזיק בהכי חזק. אף אחד לא הלך בדרך הטבע וכולם כיום גדולים, בריאים וחזקים. אי לכך, הציע דני, בבוקר יום שבת המפורסם, שהוא יקח למחרת ארבעה מהם לפרדס. למחרת בבוקר לא היה במשק איש מהפרדס או מאבוקדו דרוז שאני מכירה אישית וכך אני היה בשלום ובשלווה עם 2 ילדים, 5 גורים, 1 חנוולה ו-1 בז ומנסה שאף אחד לא יצא מורעב מעיסקת חבילה זו.

אז איך מסתדרים? הכלל לא רע. ממילא אני הבאתי תמיד את האוכל לחתולים מכתת שיבולת. ב-4.00 מביאים את הילדים? אז מה, תמיד אני הבאתי את הילדים כי הבעל ישן אחרי יום עבודה מפרך. מבליים לבד עד 6.00! עד שיקירי היה מתעורר, מתקלח, עושה תרגילי יוגה ומאכיל את הבז, שותה קפה, היתה כבר השעה 6.00. ועוד אני לא צריכה להכין קפה.

בימים שרופים אלו.
 בימים שטורפים אלו.
 בימים אלו.
 היום.
 מחר.
 כל יום.
 מה נשאר?
 עולם שכולו גברים.
 עולם ריוק מגברים.
 עולמות ריוקים.
 הלב.
 הראש.
 אין חשק.
 יש דמעות.

תמיד מוטד ט:

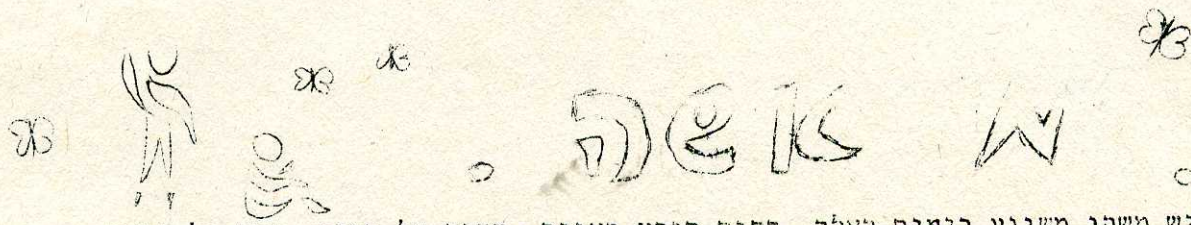
(א) את הוא יבוא אלייך ליגיד לך
 שאתה כסיל, אדיוט ומטמטם.
 אז אתה יכול להכניס לו סמירה ונזוגה
 כי הוא לא יכול להתחזק...

(ב) כרמי עכשיו מרביץ לבד לבתת סבוגית.

(ג) מה להיות נביתו

זה הכל
 מהאיט הכחול.

יש משהו משוגע בימים האלה. החום רובץ באויר, מעיק על החזה, מכה על הראש. משהו לא מוסבר עומד באויר. תכונה רכה. כמו משהו השוב עומז לקרות. ציפיה גדולה. זה לא שמתעצלת לסדר את הבית. לא. זה גם לא מתוך רשלנות שזורקת על עצמה איזה בגד חסר משקל. הכל מתורבב. אין זמן לקטנות בזמן שגזה. והבגד הקל - זה שלא להכביד על הלב. יש לשמור על הגוף באיזון הנכון, שלא ישקע כאבן במים. לתת ללב לרוץ בחלל הגוף. זה חשוב. כמו עכשיו, כשהוא חולם, מכה-מכה בשיגעון. בפראות. ובו בזמן גל גיזול עולה למעלה, מבפנים, לגרון. משהו לא מוסבז מציד אותה בפנים.

בימים כאלה היא דרוכה כמיתר. עמא משהו אורב בפינה. שמא יפול על ראשה אושר גדול, והיא לא תהיה מוכנה. זהו זה. זה ברור כל כך, זה יהיה אושר. זה יבוא בחטף, ברעט עד וודיע - אני פה. זה יתישב במפנים, וברוך אין קץ יתפשט לכל הכיוונים. זה יסחרר את ראשה, ישא אותה מעלה - מעלה לענבים. זה וודאי יהיה אושר.

ואחר-כך, הכל יסתהרר, נסיקה מהירה, מסוכנת: מטה, מטה, מטה. אין טעם להושיט ידיים, אין מה לעשות. לעצום את העיניים. נהרות של דמעות, לקבל את הדין. וכשתפק עיניה שוב - לבה יהיה שבור.

המיתר בגופה ייפקע. היא תהיה מתמוססת כמים. או אז תוכל שוב להציע את המטה, לסדר את הבית. אז תוכל ללבוש בגד גנדרני וללכת לעמוד מול המראה - יאז, מול המראה, בשעה שתסרק את שערך תוזזר השפיות אל הימים.

יהי

הבגידה הגיזולה (המשך)

למבצע חדר אוכל בחלצית טבא ורבתא לעזור בכל. צריך להשכיב את התינוק? אז מה? ממילא בשעה זו הבעל היה בסיוור עבודה, חבורה, לדבר עם ביל, ספריה וכו'. אז בשאר לי לעשות רק עוד קצת מאמץ להשכיב את הרן הגדול, להאכיל את הבז וממילא מחר יום חדש.

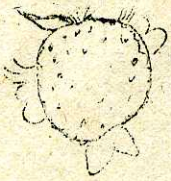
ובלילה... פוי, המיד לכולם יש אותם מחשבות. כלילה במיטה כמובן עושים חשבון נפש, כותבים ל"כל טוטה", ל"דבריו", גומרים לקרוא את העיתון, שומעים חדשות של 12.00 ואולי 1.00 כדי שאפשר יהיה להתלונן בכוקר כמה שהחיים הם קשים.

אני רק לא מבילה מדוע זה מכעים שמכריזים ברדיו שיתחילו לשחרר בקרוב חיילי מילואים והם בכלל לא באים הביתה?

צילה

(התקן חסד)

המלכה (המלכה היו בום, עם טעמים עמוסי לכלור), ד

הרי אחים ודרוגים. ישבנו אני וטוטטוט וכמה דרוגים מלאכים (המקרה היו בום, עם טעמים עמוסי לכלור), ד וזירבבו את החיים בכללם.

כמה עצוב. הרי אחים שלי. הגענו לכמה מסקנות מצ' וקמקום בעצבותם. ההחלטה הייתה להכריע איזה ורק בשל חוסר מיומנות. חרשנו עוד כוס צ' אי ולפעולה.

התחלנו עם ראש ה"מלאקו - אוכל". תפסנו אותו והשפטנו אותו בצורה חארישית המחץ. דפקנו לו מכות בסדר עקבי - 1.2.3. זירבבו לו טהמכות החארישיות, המלאכיות האלה הוא חושף בשל סיבות המורות סבר. הסיבה הגדולה והמאלב'קית: לא היו כפיות לארוחת בוקר.

אוי אחים וחרקים. הייתם צריכים לראות את הרוק המסכן עם כל הקרובי בוזל לו ארוט ארוט דרך הרוט הפתוח, המאליבצי והבונדף צ' אי שלו. חברים וציפורים - זה היה מרגש כמעט כמו הופעה של ה"פינק פלויד".

מוטב שאני בשלב מוחץ זה אציג את דרוגי המבטוטים, ובכן, את טוטטוט כבר הזכרתי, רק בוטיף שהוא עם שערות ליכלוכיות כאלה עם זאליתים ומאליים, מרכיב עגיל זהב בוזז וחורט את החיים באדישות אופינית לדרוג מלאכי. יש גם את "כורתם הנקבים". לא בזכיר טמות רק בגיד שמכביט אותו מאיר דיפקינד. חטרוקת פיער ספירלית כמעט כמו "מי-הוא-מה-66". אוי חברים, הריח של הצ' אי בודף מהרוט שלו 26 טעות מאליב'קיות ביום חארישי ומלוכלך.

לא בזכיר את "אוף אוף גביטלב" כי הוא לא בגובה הממוצע, אז רק בומר "ערוץ 22 - בן אני" שהוא המודיעין קטר שלבו (קליטה טיעורית דרך הטבטר שלו). הצעיה של הבנזונה שהתדר שלו מכווץ רק על גל אחד, והוא פולט דוק, ריר, זיעה וטטויות מאליב'קיות מהרוט המטריח שלו.

כולנו לבושים הגורת הלציים, למבוע אלימות מינית - פלוס, לפי הדרכה פטיכיאטרית פיסית. (הוצאנו בלוצים ירוקים דרך האף שלנו בגז). טכה זה - אני והדרוגים.

השלב הבא של התוכנית שלנו היה לחסל בצורה טוטלית את עושי הטוטטים המאליב'קיים והשחוזים מסחור, שממדרים את הני הדרוגים המלאכיים שלי.

התוכנית הייתה פשוטה את הרוק המיובט סחוט המכונה בכביט לחיית - הטוף הטובנת סניב עצמה, אשר שורפת ומטמידה חידקים הדמוניסטיים.

בשלב זה צותרו לנו הרבה דברים לחרוט למצ'ק, ולהשמיד (למשל עושי הבוליס), אך הם נמצאים בארכיון יודעי - דבר ממוסדים, ולגו אין את המפתחות.

עד אז נחיה בשלוט. לפי פילוסופיית החיים של אחד הדרוגים הנחותים יותר בשם "ערוץ 22 בן אני": "הברה תעשו מה שבראש שלכם!"

הדרך יפה ל קיבוץ החומר - ליקום: יריב.

הנה גם פני ספרו החדש ל תוכנית הלימודים של חרף המספר לחדר.

מילון

לערב - לערב	לערב - לערב
דרג - דרג	דרג - דרג
מב' יקום - מערך	מב' יקום - מערך
רג - רג	רג - רג
מחבר / מחבר	מחבר / מחבר
מליצה - מליצה	מליצה - מליצה
קריטי - קריטי	קריטי - קריטי
בול - בול	בול - בול

בית
דום - הפליטה, אחד המציגה
מליצה, י - מסרים
צ'גי - מה
מליצה / מליצה - חוקים,
פספס
מבדחה - (בא לשפר את
החומר)
פני - 0 - פנול מתחמת הספק
מחברת ומחברת ממחירת.
מליצה - מליצה - מקום אכילה
מחברת - מליצה - מספר.

הדרך החדשה: עמישה ים מושג איך דמק אנגליזי אנגלים לח'ציון כאילו? אולי הגשמה
היא אוסטי...

- * דרך יפה ל קיבוץ החומר - ליקום: יריב. (מספר, גב, דג).
- * לערוך דיון - מספרים יפה בגיבורה מליצה. לא לחדר.
- * דומי כפר לא פריך להרביץ לספרים לחד. דמל מספרים קיבוץ חרף החדשה.

